

Risale-i Nur yüzü aşkın meseleyi halletmiş deniliyor. Eski asırlardaki büyük zatlar Risalenin hallettiği bu soruları nasıl hallediyorlardı? Avamın aklına bu sorular gelmeyebilir. Ancak büyük zatların aklına geliyordu mutlaka...

İmam Rabbani, İmam Gazali, Şah-ı Geylani, İmam-ı Azam gibi müceddid ve müçtehitler, şahsi iman ve kemalatlarında Risale-i Nurların ifade ettiği iman hakikatlerine vakıftılar. Onlarda Üstad Hazretleri gibi akrebiyet ve sahabe mesleği üzerine gitmişlerdir. Lakin bulunduğu toplumlar o gibi iman hakikatlerini ders almaya muhtaç olmadıkları için, ders suretinde ifade etmemişler ve iman hakikatlerini kitaba aktarmamışlar. İfade edilmiş olsaydı, bu durum, bin sene önce piyasaya sürülecek kanser ilacı gibi olurdu. O zaman ortada böyle bir hastalık olmadığı için, ilaçlarına da kimse rağbet etmeyecektir.

Üstad Hazretlerinin şu ifadeleri meselemizi teyit ediyor:

''Üstad-ı hakikî Kur'ân'dır. Tevhid-i kible bu üstadla olur.' diye, yalnız o üstad-ı kudsînin irşadıyla hem kalbi, hem ruhu gayet garip bir tarzda sülûke başladılar. Nefs-i emmaresi de şükûk ve şübehatıyla onu mânevî ve ilmî mücahedeye mecbur etti. Gözü kapalı olarak değil; belki İmam-ı Gazâlî (r.a.) Mevlâna Celâleddin (r.a.) ve İmam-ı Rabbânî (r.a.) gibi kalb, ruh, akıl gözleri açık olarak, ehl-i istiğrâkın akıl gözünü kapadığı yerlerde, o makamlarda gözü açık olarak gezmiş. Cenab-ı Hakka hadsiz şükür olsun ki, Kur'ân'ın dersiyile, irşadıyla hakikate bir yol bulmuş, girmiş.''(1)

''Diyorlar: 'Said yanında başka kitapları bulundurmuyor; demek onları beğenmiyor. Ve İmam-ı Gazâlî'yi (r.a.) de tam beğenmiyor ki, eserlerini yanına getirmiyor.'''

''İşte bu acip, mânâsız sözlerle bir bulantı veriyorlar. Bu nevi hileleri yapan, perde altında ehl-i zındıkadır; fakat, safdil hocaları ve bazı sofuları vasıta yapıyorlar.'''

''Buna karşı deriz ki: Hâşâ, yüz defa hâşâ! Risale-i Nur ve şakirtlerinin bir üstadı olan Hücetü'l-İslâm İmam-ı Gazâlî ve beni Hazret-i Ali ile bağlayan yegâne üstadımı beğenmemek değil, belki

bütün kuvvetleriyle onların takip ettiği mesleği ehl-i dalâletin hücumundan kurtarmak ve muhafaza etmektir."(2)

Risale-i Nur'dan vermiş olduğumuz bu pasajlar açıkça gösteriyor ki o büyük zatlar aynı Risale-i Nurlar gibi imanın ince ve dakik konuları kendi alemlerinde hazmetmiş ve velayet-i kübra mesleğine mazhar olmuşlardır. Hem İmam Gazali (ra) gibi ehl-i tahkik allemeler felsefenin en müşkül ve derin meselelerini eserleri ile çürütüp felsefeye ağır darbeler indirmişlerdir. Ancak bu darbeler ilmi ve yüksek seviyeden olmuştur, Risale-i Nurlarda olduğu gibi avama indirilmemiştir. İmam Gazali (ra)'ın *Tehâfütü'l-Felâsife* adlı eseri bu hususta güzel bir örnektir.

Üstad Hazretleri bu büyük alimlerin harika ifadelerinden bazılarını zaman zaman Risale-i Nur'da istimal etmiştir.

"Hasıl-ı kelâm, her muhibb-i dine ve âşık-ı hakikate lâzımdır: Her şeyin kıymetine kanaat etmek ve mücazefe ve tecavüz etmemektir. Zira, mücazefe, kudrete iftiradır. Ve 'Daire-i imkânda daha ahsen yoktur.' olan sözü İmam-ı Gazalî'ye dediren, hilkatteki kemal ve hüsne adem-i kanaattir ve istihfaf demektir."(3)

Dipnotlar:

- (1) bk. [Mesnevî-i Nuriye, Mukaddime.](#)
(2) bk. [Kastamonu Lâhikası, 114. Mektup.](#)
(3) bk. [Muhakemat, Birinci Makale \(Unsuru'l-Belagat\)](#)